

[Knud Hansen.]

Krone, og at vi derefter meget hurtigt kom op til at have Kronen i fuld Værdi, medførte jo en ekstraordinær stor Arbejdsløshed, som bevirkede, at en stor Mængde Mennesker kom paa Fattigvæsenet. Vi har ikke statistiske Oplysninger længere end fra 1925—26 og 1926—27, og det viser sig, at i 1925—26 var Antallet af Personer, der blev forsørgt af Fattigvæsenet 82 621, og i 1926—27 var det steget til 90 191. Men derefter skete der jo det i 1927, at man borttog den ekstraordinære Understøttelse, og man regnede vist med den Gang, at der var omkring 20 000, som var uden nogen som helst Understøttelse, og som Kommunerne derfor maatte hjælpe paa den ene eller den anden Maade. Der er ikke nogen Tvivl om, at naar en Gang Statistikken over Fattigudgifterne for disse Aar kommer til at foreligge, vil det vise sig, at der har været en kolossal Stigning i denne Tid. Jeg kender det fra den Kommune, hvis Styrelse jeg er med i, Kolding Kommune. Der har vi i disse Aar haft en ret betydelig Stigning i Fattigudgifterne til Trods for, at vi ogsaa har haft Stigning i Hjelpekasseudgifterne og store Udgifter til ekstraordinær Igangsættelse af Arbejder. Jeg synes derfor, der er særlig Anledning til at give Kommunerne Ret til at eftergive Fattighjælp for alle dem, der uden egen Skyld er kommet under Fattigvæsenet i denne Periode.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: De Herrer, der gaar saa varmt i Forsvar for den højtærede Socialministers Lovforslag, taler her, som om de ikke vidste, at der er fuld Adgang for Kommunalbestyrelser til at eftergive med Hensyn til Fattighjælpens Virkninger paa borgerlige Rettigheder, og at dette Lovforslag altsaa, hvis det vedtages, ikke udvider Kommunalbestyrelsernes Ret med andet eller mere end Adgangen til at eftergive Fattighjælp for saadanne, som har modtaget den indenfor det sidste Aar. Som Følge deraf har de Oplysninger, som det ærede Medlem Hr. Knud Hansen nu afleverede, ingen som helst Interesse for Sagen.

Til det ærede Medlem Hr. Mads Larsen skal jeg sige, at jeg maa fastholde, at disse Spørgsmaal fra Hjelpekasseudvalget, som det ærede Medlem nu har meldt sig som Fader til, var af en saa omfattende Beskaffenhed, at det vilde have taget Maaneder, inden Besvarelserne kunde være fremskaffet. Skulde Lovforslagets Behandling

have ventet paa det, vilde den ikke kunne være fortsat indenfor denne Rigsdagssamling. Endvidere vilde det have foranlediget et meget stort Besvær for Kommunalbestyrelserne Landet over. Og naar saa Besvarelserne var tilvejebragt, vilde det have været uden Interesse for det Forslag til Revision af Hjelpekasseloven, der forelaa for det høje Ting.

Sluttelig skal jeg sige til det ærede Medlem, at selvfølgelig har Rigsdagens Medlemmer Adgang til at stille alle de Spørgsmaal, de ønsker at stille, og det maa være Administrationens Opgave indenfor Grænserne af et rimeligt Besvær for de Institutioner, som skal besvare dem, at søge dem besvaret bedst muligt. Men naar Spørgsmaalene er uden Forbindelse med det foreliggende Lovforslag og ganske aabenbart ikke har anden Hensigt end denne at hindre Lovforslagets Behandling indenfor den Rigsdagssamling, hvori det foreligger, saa maa det ærede Medlem undskylde mig, at saa maa det være Ministerens Ret under hans Ansvar at svare et Rigsdagsudvalg, fra hvilket saadanne Forespørgsler kommer, saaledes, som Indenrigsministeriet under mit Ansvar svarede Udvalget til Behandling af Forslag til Revision af Hjelpekasseloven.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hækkerup har Ordet for en kort Bemærkning. Jeg henstiller, at man ikke vedblivende fordyber sig saa meget i Spørgsmaalet om, hvad der foregik i Udvalget vedrørende Forslag til Revision af Hjelpekasseloven.

Hækkerup: Det skal jeg heller ikke gøre, men jeg vil dog gerne have Lov til at hævde, at naar det ærede Medlem Hr. Krag paastaar, at de Spørgsmaal, der blev stillet i Udvalget om Hjelpekasseloven, ikke var sagligt begrundede og kun havde til Hensigt at sinke Lovforslagets Behandling, saa er det ikke rigtigt. Disse Spørgsmaal blev kun stillet for at faa oplyst, hvorledes den saakaldte Nedskæringslovgivning og ganske specielt hvorledes Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse indvirkede paa Fattigvæsenets Budget omkring i de forskellige Kommuner. Det var dette, vi ønskede oplyst, og det havde en overmaade stor Interesse, naar man skulde forme en ny Hjelpekasselov, som skulde have til Hensigt at holde uforskyldt trængende borte fra Fattigvæsenet. Derfor bliver det ærede Medlem Hr. Krag Paastand ikke mere